

ŞAİR ALİ ÖZDOĞAN YAZDI

KIRKBİR KERE MAŞALLAH...

ŞAİR ALİ ÖZDOĞAN

O SON GÜN

Kalbimde yerin derd ile saklandı o son gün
Gam içti gönül aşk diyerek kandı o son gün
Her cevr ü cefadan seni hep andı da hâlâ
Gör sönmeyecek kor gibi ilk yandı o son gün

VEFASIZ

Firkat demi âhîm diyemez şimdi vefâsız
Ah neydi günâhîm diyemez şimdi vefâsız
Bin cevr ile yıkmış şu gönü'l lanesi vîran
Gör baht-i siyahîm diyemez şimdi vefâsız

TEZATLAR

Kiminde paha biçilmez bir onur dava
Kimi forsundan geçilmez dava bedava

BU KEZ KARINCA VİRÜSTÜ

Yeter bizden olsun âdem
Ahlak sırra bassın kadem
Yakaladık dem'se bu dem
Diyemeden dünya küstü
Kiminde belâ siyaset
Kimi arsız gel gör yas et
Ah insanlığa kıyas et
Diyemeden dünya küstü
Üç gün imiş altı üstü
Firavn harcadı dürüstü
Bu kez karınca virüstü
Diyemeden dünya küstü

AZRAİL ANLAMAZ

Şu hayalimi yokladım hepsi fânî şato kasır
Cılız kalmış kalbe baktım kanma der felaket asır
Ne deverân sel misali geçip bitecekken hayat
Azrail anlar mı heyhat medeniyim hem muasır

GELDİ BAHAR

Geldi bahar ağlar hezar sineðe hâr var bugün

Va esefâ va esefâ ruhta âh ü zar bugün
Derd-i intizâr-ı nazar gonca bilmez yar bugün
Va esefâ va esefâ ruhta âh ü zar bugün
ÇAĞDAŞ!..

Kendisinden bî haber nedir vücûd ne bu baş
Ciğer havaya muhtaç hem mide aç ister aş
Okumayıp çatar kaş atmışını geçti yaş
Mektep medrese bilmez adını sorsan çağdaş

ZİKREYLE GÖNÜL

Zikreyle gönül zikr-i hûdâ ruhuna candır
Hû hû diyerek aşkını sen Hak'ka dayandır
Fânî dediğin çokca melâl lezzeti an'dır
Hû hû diyerek aşkını sen Hakka dayandır

EYVAH...

Eyvah yine firkat demi feryâd ü figan var
Neyler şu gönü'l gamda yanın canda yanın var
Ah gör ne ateş gör ne ateş hâr içi can var
Neyler şu gönü'l gamda yanın canda yanın var
SUS!..

Sus! hayâ elzem hayâ velev evliyâ yaya
Zengin çıkışa da aya vakti kaza gün saya

BÜLBÜLÜN EFKÂRÎ VAR

Gark oldu derdi içre bülbülün efkârî var
Gördüm ki gül dalında hâr kanatmış zârı var
Nazdan geçer mi gonca der onun ezhârî var
Gördüm ki gül dalında hâr kanatmış zârı var

EY SEVGİLİ

Aldandı senin sözlerinin nârına yandı
Ey sevgili cevrin yetişir ruha dayandı
Bilmez gibi gönlüm yine aşk sandı da kandı
Ey sevgili cevrin yetişir ruha dayandı

YA RAB

İmtihan'çün gelmiş ene tard eylerüm gitmez gene
Ya Rab senden muvâzene kurtar hakîkat bileyim
Mahpus oldum bunca sene ruhumu sıkın mengene
Ya Rab senden muvâzene kurtar hakîkat bileyim.

HALKA MI HAKKA MI?

Kâfi midir âlim olsam şol ilmim göstersem halka
Yahut yüzüm dönsem hakka ihlâsla zerre işlesem

AŞK-I HELAL İÇİN...

Fecâattir şu ruh hali belki ruhun melâli
Ararken aşk-ı helali bin pis göze sevilmek
Ah şu sevda ne demek bil bil ruhun ihtilâli
Gönle koyar Rabb-i Rahîm dokunur ilmek ilmek

AH BİLMEDİM...

Ah bilmemedim bilemedim vücûd içre binler hane
Elim yetişemez câne güyâ benim ne bahâne
Hem bilemedim fânidir aldandım ya şu cihâne
Elim yetişemez câne güya benim ne bahâne

NEFS ARTIK ÇEKİL...

Ah ben bende değilim ki elbette hep 0 dur vekil
Nedür bu şemâ'il şekil hasbinallah nimel vekil
İmtihan'çün verilmiş nef's artık çekil artık çekil

Nedür bu şemâîl şekil hasbinallah nimel vekil

DUA

Elbet gönül hoş olur iħlas ile koşandan

Millet için koşturan bedel aramaz şandan

İkramın ile var ah lakin az âhir zaman

Ya Râb ver ona eman eyle ebedi şâdân

MUKALLITİN BAKIŞI

Canlar ile olup hem dem zikreylesek hûdâyi

İrticadır güya ol cem cemaat der mukallit

Eğlenmek'cün bin gözü kem sarhoş basar nidayı

Rezil olur şeytana yem kemalât der mukallit

KÖR ÂDEM

Uzağı yakın eyledi yakını bildi uzak

Ah yakın'cün gözlük aldı amma yine kör âdem

Aşikarı gizlemekmiş ona pis nef'sten tuzak

Görmez diz dibinde ölüm göçer gider demadem

DİKKAT!...

Atlamış öne meczup hizmet edecek güya

Hâlinde gizli kibir âşikar olmuş riya

Madalya yapmış dini sergiler doya doya

Alķışlara râm olur ameli yazar suya

SERABI BIRAK

Bir ümmid-i fâni imiş kırar dağıtır firâk

Ol firakın sillesiyle uyan serâbı bırak

Müptela olduğun demler lezzet içre bin bela

Yetmedi mi kaht-ü galâ aldanma yakın ırak